

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513211837
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2513211837.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti J.: L., nar. XX.XX.XXXX a G., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, deti rodičov: matka - N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, Q. a otec - G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX/XX, E. T., o určenie výživného, o odvolaní matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 10. januára 2014, č.k. 13P/160/2013-67, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zamietol návrh matky maloletých detí na určenie výživného maloletým deťom za obdobie od 11/2008 do 2/2010 vrátane a následne od 12/2011 až do 6/2012 vrátane. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 2, § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keď uviedol, že plnenie výživného za minulé obdobie je právne prístupné za tri roky spätne odo dňa začatia konania len v prípade, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Uvedené zákonné ustanovenie vedie rodičov k zvýšenej miere zodpovednosti a smeruje k zamedzeniu zneužívania možnosti spätného výživného. Pokiaľ finančné prostriedky povinného rodiča na hradenie potrieb mal. dieťaťa nepostačujú, je povinnosťou druhého rodiča bezodkladne reagovať na vzniknutú situáciu a uplatniť si na súde návrh na určenie výživného. Súd návrh matky detí na určenie výživného na maloleté deti za dobu pred rozvodom zo strany otca maloletých detí voči L. vo výške 75 eur mesačne a voči G. vo výške 75 eur mesačne, a to od mesiaca 11/2008 do mesiaca 2/2010 vrátane, zamietol z toho dôvodu, že podľa § 77 ods. 1 vety tretej Zákona o rodine výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom matka detí predmetný návrh podala na tunajší súd dňa 25.10.2013. Priznanie výživného za minulé obdobie je právne prípustné najdlhšie za tri roky spätne odo dňa začatia konania, a preto aj súd návrhu matky v tejto časti nemohol vyhovieť, nakoľko by to bolo v rozpore so zákonom. Súd návrh matky detí na určenie výživného na maloleté deti za dobu pred rozvodom zo strany otca maloletých detí voči maloletej L. vo výške 75 eur mesačne a voči maloletemu G. vo výške 75 eur mesačne, a to od 12/2011 až do konca 6/2012 zamietol z toho dôvodu, že poukazujúc na § 77 ods. 1 Zákona o rodine dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že v danom prípade tu na priznanie výživného spätne nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ich existenciu matka súdu

ničím nepreukázala, tieto nevyplývajú ani z iných okolností. Je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že matka detí si podala ešte v 12/2011 návrh na tunajší súd na zverenie maloletých detí L. a G. do jej osobnej starostlivosti a určenie výživného zo strany otca k maloletým deťom s účinnosťou od podania návrhu, teda od 12/2011 - t.j. od rovnakého obdobia, ako žiada v tomto konaní, pričom predmetné konanie bolo vedené na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 12P/112/2011, návrh tu však matka dňa 16.09.2013 zobrala späť s odôvodnením, že už bolo rozhodnuté na súde dňa 25.02.2013 pod sp. zn. 4C 139/2009 o rozvoze manželstva a úprave práv a povinností k maloletým deťom, v dôsledku čoho bolo uznesením Okresného súdu Piešťany, č.k. 12P/112/2011 - 95 zo dňa 18.10.2013, predmetné konanie z tohto dôvodu zastavené. Matka detí následne dňa 25.10.2013 svojím návrhom v tomto konaní znova žiada o určenie výživného zo strany otca k maloletým deťom, okrem iného i za totožné obdobie, ako žiadala v rámci konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12P/112/2011, ktoré konanie však, ako je z vyššie uvedeného zrejme, sama žiadala svojím podaním zo dňa 16.09.2013 zastaviť, t.j. pred cca 1 mesiacom. Súd vyjadrenie matky, že predmetný vyššie uvedený návrh na ÚPP k maloletým deťom zobrala späť, lebo jej právnička povedala, že konanie o ÚPP nemá nič spoločné s doplatením výživného, považoval za účelové a poukazujúc na všetky vyššie uvedené skutočnosti konanie matky v danom prípade, keď navyš táto sama uviedla, že si podala takýto návrh na určenie výživného spätne z dôvodu, že sa zadlžila a potrebuje to poslácať, vyhodnotil ako špekulatívne, a preto aj návrh matky poukazujúc pritom na obsah § 77 ods. 1 Zákona o rodine, zamietol.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté v zmysle § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., nakoľko ide o konanie, ktoré je možno začať i bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, nezobral v úvahu všetky listinné dôkazy a tie dodané nesprávne pochopil, tým pádom aj zle vyhodnotil. Podľa jej názoru napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že sa v zmysle ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine domáha práva na priznanie zročného výživného za obdobie od 12/2011 vrátane až do konca 06/2012, nakoľko je toto možné žiadať len tri roky spätne. V uvedenom období boli deti výhradne v jej osobnej starostlivosti a otec nejavil žiadny záujem, ani sa nijak nepodieľal na výžive maloletých detí, ako ani na uspokojovanie ich základných potrieb. Mala za to, že prvostupňový súd neoprávnene zamietol jej návrh v celom rozsahu, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že súd považoval jej dôvody doplatenia výživného za špekulatívne, nakoľko uviedla, že v súčasnosti je povinná splácať dlhy a má zvýšené výdaje a nakoľko v minulosti návrh, v rámci ktorého sa jednalo okrem iného aj o výživné za žalované obdobie, vzala späť. Namietla, že súd vôbec neprihliadol na jej argumentáciu, za akých okolností návrh vzala späť, pričom jej zlá sociálna situácia nemôže byť v žiadnom prípade na ujmu pri rozhodovaní o výživnom na maloleté deti, ktoré mali a aj majú na toto výživné nárok.

K odvolaniu matky detí sa písomne vyjadril otec detí, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletých detí nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 13P/160/2013 je určenie výživného na maloleté deti na čas do rozvozu manželstva ich rodičov.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh matky zamietnutý.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že pokiaľ sa týka maloletého dieťaťa, tak súd môže výnimočne priznať výživné aj spätne odo dňa začatia konania, najdlhšie na dobu troch rokov, avšak len z dôvodov hodných osobitného zreteľa. V prejednáwanej veci bol návrh na začatie konania súdu prvého stupňa doručený dňa 25.10.2013, pričom z podaného návrhu vyplýva, že matka sa domáha určenia výživného za obdobie od 11/2008 do 2/2010 vrátane a následne od 12/2011 až do konca 6/2012. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že matka maloletých detí už v minulosti podala návrh na určenie výživného otca za uvedené obdobie, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 12P/112/2011, ktorý návrh však matka zobrala späť, v dôsledku čoho bolo konanie zastavené.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že matka v konaní nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by malo byť výživné priznané i spätne odo dňa začatia konania, keď sama svojím konaním v minulosti zamedzila rozhodnutiu o tomto výživnom tým, že pôvodný návrh na začatie konania vzala späť.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, pričom sa dostatočným spôsobom vyporiadal i s námietkami matky a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktoré žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.